

مهدویت و انتخابات

به قرآن زدیم و با این اساس که تمام آیات قرآن بهنوعی اشارت دارد به موضوعات مهم، گفتیم ببینیم از قرآن چه می‌آید این آیه آمد « و من آیاته الجوار » از نشانه‌های خدا کشتی‌هایی است - کار برد کشتی را در نظر بگیرید - چون بحث من ولایت و امامت بود ارتباطش کاملاً معلوم است. « مثل اهل بیته مثل سفینه نوح » لذا دیدیم خیلی بی‌راهه نرفتیم اگر گاهی مراجعه به قرآن بشود بیراهه نرفتیم. یکی بحث اصل مهدویت است که مستحضرید اگر مهدویت را در قالب آمدن « مصلح » تفسیر کنیم آن را به واژه « مهدی » و تعبیر « مهدویت » مقید نکنیم، و به آمدن یک مصلح تعبیر کنیم، نهادی است که در همه ادیان توحیدی حتی در دین وارم‌های ساخته شده‌ی دست بشر، وجود دارد. در « تلمود » و در « اناجیل مسیحیان » اصل آمدن مصلح وجود دارد در انجیل متی چنین آمده است: هیچ کس غیر از پدر از آن روز و ساعت خبر ندارد زمان « پسر انسان » (مصلح) درست مانند روزگار نوح خواهد بود در روزهای قبل از طوفان یعنی تا روزی که نوح به داخل کشتی رفت مردم می‌خورند و می‌نوشیدند و ازدواج می‌کردند و چیزی نمی‌فهمیدند تا اینکه سیل همه را برد، ظهور پسر انسان نیز همین خواهد بود. از دو نفر که در مزرعه هستند یکی را می‌برند و دیگری را می‌گذارند از دو زن که دستاس می‌کنند یکی را می‌برند و دیگری را می‌گذارند. بیدار باشید؛ زیرا نمی‌دانید چه روزی مولای شما می‌آید به خاطر داشته باشید که اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد چه زمانی می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش بشود باید همیشه آماده باشید زیرا « پسر انسان در ساعتی که انتظار ندارید خواهد آمد » انجیل متی آیه 78 و 79 البته هم در انجیل لوتا و مرقوس نیز این مفاد وجود دارد.

در سفری که آذر 1395 به واتیکان داشتیم هنگامی که بحث مصلح را به عنوان یکی از مشترکات ادیان طرح کردم یکی از کشیشان گفت این نهاد را نداریم و این اندیشه خطرناکی است!! به او گفتم ما طلبه‌های قم یک خاصیتی که داریم این است که فقط کتاب‌های خودمان را نمخوانیم شما به کتابخانه ما بیایید کتاب‌ها گوناگون خود را خواهید دید. بعد این آدرس‌ها را طرح کردم و این هم جزء معتبرترین اناجیل شماست. منظور این بود که کمی کتاب‌های خودتان را مطالعه کنید. بحث مهدویت از ضروریات ادیان توحیدی است با تعبیر « فرزند انسان » یا « مصلح » اما در اسلام بعنوان « مهدویت » را پیدا می‌کند. این عنوان از نام حضرت گرفته شده است. هیچ کس را توان انکار موعود نیست مگر فردی نادان که از تراث خودشان هم آگاهی نداشته باشد.

شوکانی آن عارف معروف سنی کتابی با عنوان « التوضیح فی تواتر ما جاء فی المنتظر المهدی » یا « ابونعیم اخبار المهدی » ن ابن حجر هیثمی « القول المختصر فی علامات مهدی المنتظر » می‌خواهم بگویم تعبیر « مهدی فرا مذهبی است و ویژه امامیه و شیعه هم نیست. ابن خلدون با نابخردی شبهه‌ای در اطراف « مهدی » طرح می‌کند ابوالعباس مغربی کتابی با عنوان « الوهم المکنون فی رد علی بن خلدون » می‌نویسند.

توجه به این نکته که مسأله مهدویت فرا مذهبی است، بسیار ضروری است. چندی پیش معاون ولیعهد عربستان در مصاحبه‌ای سخن ناروایی به قرار ذیل گفت: « ما با ایران نمی‌توانیم کنار بیاییم چون ایرانیان دنبال « مهدی » هستند!! ای کاش افرادی که تربیون‌های بزرگ در اختیار دارند این سخن را دنبال می‌کردند زیرا او یکی از ضروری‌های دین را منکر شده و به اعتقاد خود آنان منکر ضروری کافر است. باید او را به عنوان منکر ضروری دین معرفی می‌کردیم. حال ممکن است او در مقام دفاع بگوید نه اصل مهدی را قبول دارم! ولی همین اعتراف هم از یک وهابی وابسته ناصبی ارزشمند بود. ولی ما آنقدر به مسائل فرعی مشغول شده‌ایم که از این مسائل غفلت می‌کنیم، و مانند بازی فوتبال که زمینه‌های پیش می‌آید ولی

افراد فرصت را از دست می‌دهیم. به حر نکته‌ای در ایام تبلیغی در مساجد و دیگر نهادها از امام زمان عجج سخن بگویید. طوری نباشد، که 30 جلسه منبر برویم و گاه یک جلسه از امام زمان سخن نگوئیم. به یک دعا در آخر منابر بسنده نکنیم، گفتار و کردار ما، باید امامت و مهدویت و اهل بیت، پر رنگ باشد و معلوم بشود که این از مکتب اهل بیت است. که از هزار و هفتصد و خورده‌ای نزدیک به هزار شبهه پیرامون معارف و مسائل کلامی و اعتقادات و پانصد و یازده شبهه راجع به امامت است طبق آمار منابع معتبر، 1550 شبکه رادیویی و تلویزیونی با موضوع مهدویت کار می‌کنند صدوچهل مرکز تحقیقاتی این شبکه‌ها را پشتیبانی می‌کنند حدود دویست مرکز تحقیقاتی فقط در آمریکا کار می‌کنند. بر این اساس، روشن است که دشمن فقط کانونی، استوار را دریافته و آنجا را هدف گرفته است. شبهه راجع به خدا که بیشتر ممکن است مردم مطرح کنند تا راجعه امامت ولی مشخص است که اگر این کانال از بین برود دیگر لازم نیست آن را از بین ببرند چون امام زمان را از بین می‌بندد به جایش از عرفان‌های کاذب مثل اوشو و کویلو و ... باید مطالعه، تبلیغ و تحقیق در مسأله موعود بیشتر اهتمام داشته باشیم این طور نباشد که ما جز مقصران باشیم.

در سیصد سال اخیر با ادعای مدعیان دروغین مهدویت در اقصی نقاط جهان مواجه بودیم. و نام و زندگی‌نامه‌ی هر یک از مدعیان نیز محفوظ است این مسأله در دوران معاصر نیز ادامه دارد. وجود خارجی برخی از این افراد - بنابر اظهارات مقامات امنیتی - مورد تردید است. اما کتاب و سایت دارد کتاب‌های متعددی نوشته می‌شود که همین دلیل بر اعجاز مدعی دروغین گرفته می‌شود. مگر نمی‌شود که کتاب نوشت بعد به اسم دیگری چاپ کرد، اصل و فرع را جابجا کردن، مثلاً به جای آنکه برنامه و اهداف حضرت (عج) بیان شود به برخی از نشانه‌های ظهور تمرکز ویژه می‌شود. این در حالی که باید بگوئیم که حضرت چه برنامه‌ای دارد و چطور کار می‌کند و چطور جهان را فتح می‌کند جریان شناسی و آسیب شناسی کنیم به چیزهای خیلی فرعی می‌پردازیم.

برخی نوشته‌ها چهره‌ی خشنی از حضرت نشان می‌دهد این در حالی است که بعضی از این روایات از قرن ششم و هفتم پیدا شده است شش قرن و هفت قرن خبری نیست یکباره در کتابی این دست از روایات پیدا می‌شود!!

خوشبختانه یا شور بختانه! به نوعی سرنوشت تشیع، نظام امامت، نظام مهدویت به نظام جمهوری اسلامی گره خورده است. انسان باید خوش حال باشد که این به عنوان مرکز انتظار و تشیع باشد. وقتی بخواهند به شیعه نگاه کنند به ایران نگاه بکنند از این جهت باید بگوئیم خوش بختانه. ولی از این جهت می‌گوئیم شوربختانه که گاهی اگر ایران آسیب ببیند، دین آسیب می‌بیند اگر این ناکام بشود آن ناکام می‌شود. باید ما حرکت و سکناتمان طوری باشد که در راستای حفظ کشور حفظ مصالح کشور باشد. شما فکر می‌کنید مثلاً امروزه نظام جمهوری اسلامی لطمه‌ایی ببیند و سیلی بخورد می‌گذارد عراق و سوریه و لبنان باقی بماند مگر به اعجاز خداوندی! ما باید برنامه داشته باشیم «تقدیر المعیشه» معیشه نه فقط زندگی روز مره، کشور، خانه، .. بر اساس تقدیر المعیشه باشد البته همه چیز از خداوند و این هم